

Sygn. akt III Ca 1846/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa H. A. z siedzibą w S. (Szwecja)

przeciwko K. S. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 czerwca 2014 r., sygn. akt II C 3064/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 1846/14

UZASADNIENIE

Powód H. A. z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. S. (1) kwoty 868,82 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztów postępowania. Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, iż wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym umowy kredytu. Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy. W dniu 21 grudnia 2012 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda H. A. z siedzibą w S.. Powód podjął próby polubownego odzyskania należnej mu kwoty, kierując do pozwanego wezwania do zapłaty, jednakże próby te okazały się bezskuteczne.

Nakazem zapłaty z dnia 8 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1392479/13 uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany K. S. (2) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, wskutek czego nakaz zapłaty stracił moc, a sprawa została postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 29 lipca 2013 roku przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na jego przedawnienie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 16 stycznia 2007 r. pozwany zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną w G. umowę kredytu na zakup towarów i usług Nr (...). Zgodnie z § 1 umowy bank udzielił kredytobiorcy kredytu w wysokości 1.759,91 zł na zakup sprzętu komputerowego. Pozwany był zobowiązany do dokonania spłaty udzielonego kredytu w 20 miesięcznych ratach płatnych do 16 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca lutego 2007 r. Powód w dniu 21 grudnia 2012 r. zawarł umowę sprzedaży wierzytelności z następcą prawnym wierzyciela pierwotnego- Bankiem (...) Spółką Akcyjną w K.. Przedmiotem cesji była między innymi wierzytelność wynikająca z umowy kredytu z dnia 16 stycznia 2007 r. Pozwany, mimo wezwania, nie uiścił należności na rzecz powoda.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Wskazał, że roszczenie z tytułu umowy kredytu przedawnia się z upływem lat trzech, gdyż (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w G. zawarł z pozwanym umowę kredytu w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Sąd pierwszej instancji uznał, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia okazał się zasadny, ostateczny termin spłaty kredytu upłynął bowiem w dniu 16 września 2008 r., najpóźniej zatem w tym dniu roszczenie stało się wymagalne i od tego dnia biegnie termin przedawnienia. Pozew został złożony w dniu 6 czerwca 2013 r., a zatem w dniu jego wniesienia roszczenie było przedawnione. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 118 k.c. powództwo zostało oddalone.

Apelację od zaskarżonego wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości i wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje.

Zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to art. 120§1 k.c. poprzez błędne przyjęcie daty wymagalności roszczenia i uznaniu, że uległo ono przedawnieniu, podczas gdy wobec pozwanego toczyło się postępowanie egzekucyjne umowne prawomocnie w dniu 25 września 2012r., natomiast pozew złożony został 6 czerwca 2013r.; a to art. 123§ 1 pkt1 k.c. poprzez jego nie zastosowanie i nie rozważenie okoliczności, iż bieg przedawnienia roszczenia mógł ulec przerwaniu, podczas gdy termin ten został przerwany; ponadto zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to art.207§3 k.p.c. poprzez zobowiązanie powoda do złożenia pisma przygotowawczego w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma i jednocześnie całkowite pominięcie złożonego pisma i wydaniu wyroku oddalającego powództwo, mimo iż termin do złożenia pisma przez powoda jeszcze nie upłynął, a to art.207§6 k.p.c. poprzez pominięcie twierdzeń powoda mimo braku przesłanek uzasadniających ich pominięcie oraz art. 217 § 1 i 2 k.p.c. poprzez niezasadne pominięcie twierdzeń powoda podczas gdy strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków aż do zamknięcia rozpraw, powód złożył pismo w określonym przez sąd terminie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja musiała odnieść skutek z uwagi na nierozpoznanie przez Sąd pierwszej instancji istoty sprawy.

Sąd Odwoławczy uznał, że niniejszej sprawie wyrok został wydany bez uwzględnienia całości materiału dowodowego, albowiem Sąd zobowiązał powoda do złożenia pisma przygotowawczego, w którym przywoła wszystkie dowody i twierdzenia terminie 14 dni od daty doręczenia zobowiązania. Wezwanie to doręczone zostało powodowi 4 czerwca 2014r., a więc termin wykonania zobowiązania upływał dnia 18 czerwca 2014r, natomiast Sąd Rejonowy już wyrokiem z dnia 13 czerwca 2014r. oddalił powództwo, a zatem wyrok wydany został przed terminem określonym powodowi. Powód wykonał zobowiązanie w terminie nadając pismo procesowe w placówce pocztowej w dniu 18 czerwca 2014r. W konsekwencji czego Sąd pierwszej instancji nie zapoznał się i nie odniósł się do stanowiska powoda, tym samym nie odniósł się do wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda w terminie, w szczególności w zakresie zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez pozwanego.

Dlatego takie orzeczenie z uzasadnieniem Sądu Rejonowego nie poddaje się kontroli instancyjnej, nie uwzględniając całości materiału dowodowego i stanowisk stron, tym samym nie odnosząc się do istoty sprawy.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 505¹² §1 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji stwierdzi, że zachodzi naruszenie prawa materialnego, a zgromadzone dowody nie dają wystarczających podstaw do zmiany wyroku, uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania. W niniejszej sprawie materiał dowodowy zgromadzony przez Sąd pierwszej instancji nie mógł zostać uznany za wystarczający do zmiany zaskarżonego orzeczenia przez Sąd II instancji, albowiem błędnie nie uwzględnione zostały wnioski dowodowe złożone przez powoda, wobec czego zaskarżone orzeczenie musiało ulec uchyleniu, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Z powyższej przyczyny, na zasadzie art. 386 §4 k.p.c. w zw. z art. 505¹² §1 k.p.c. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, pozostawiając mu w oparciu o art. 108 § 2 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

W kontekście zgłoszonych zarzutów rozpoznając sprawę ponownie Sądu Rejonowy winien przeprowadzić postępowanie dowodowe rozpoznając wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda w piśmie przygotowawczym. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przy uwzględnieniu stanowiska powoda, Sąd pierwszej instancji winien poddać wnikliwej ocenie i w jej wyniku wydać stosowne rozstrzygnięcie.